

[Carlsen-Skiødt.]

min Opfattelse. Der er et Blad, som har givet Lovforslaget særlig Tilslutning; det er Bladet „Sund Sans“, der er meget begejstret for Ministerens Forslag og skriver i en af de Artikler, det har haft om Sagen, at alle fornuftige Mennesker dog maa indse, at den Helligdagslovgivning, vi har, er forældet og gammeldags. Ja, saa maa jeg sige til mig selv, at saa hører jeg ikke til de fornuftige Mennesker, men jeg glæder mig over, at jeg har mange andre bag ved mig. Hvis virkelig mange fornuftige Mennesker kan formodes at se paa Spørgsmaalet ligesom den højtærede Justitsminister og de, der nu vil gennemføre det ændrede Lovforslag i dette Ting, er det mærkeligt, at denne Tilslutning ikke har meldt sig paa en helt anden og kraftigere Maade.

Det er rigtigt nok, at Restauratørerne, Væddeløbsforeningerne med Totalisator, altsaa de, der har økonomisk Fordel af Loven, staar bag ved Lovforslaget, ønsker det gennemført — de ser det blot som et økonomisk Spørgsmaal —, men vi andre ser jo paa Forslaget paa anden Maade. Jeg tænker paa Danmarks Ungdom, som jeg gerne vil være med til at højne, paa den tjenende Stand, der gerne skulde have Frihed og Søvn. Jeg maa sige, som jeg sagde ved første Behandling: det har bedrøvet mig, at den højtærede Justitsminister har ønsket Lovforslaget gennemført, og det bedrøvede mig ogsaa i Dag, at den Minister, som jeg har lært at sætte Pris paa, endog længe før jeg kom i Rigsdagen — vi har haft adskilligt Samarbejde ogsaa før den Tid —, skal have Tilslutning fra Den personlige Friheds Værn, Restauratørerne og Folk med Spil o. s. v. Jeg vilde have ønsket, at Ministeren havde været paa den Side, hvor det jævne Folk har sin Plads. Det kan heller ikke nægtes, at de Indsigelser, der er kommet, i høj Grad — og det vil jeg gerne sætte en Streg under — er kommet fra den arbejdende Klasse, Landsafholdsforeningen. Nu for et Par Dage siden fik jeg en Henvendelse fra Nordisk Good Templar Orden, som jeg kender ganske godt; det er i høj Grad jævne Arbejdere, der staar i den; de har set, at det var et Kampspørgsmaal og Livsspørgsmaal for dem, at deres Stand blev en ædruelig Stand, for at den kunde vinde frem her i Livet. Jeg vil nødig være med til at slaa de Vaaben, de har, ud af Hænderne paa dem. Kirken, kirkelige Mennesker har gjort Indsigelse, det hænger sammen med, at der her røres ikke blot ved noget rent sagligt, men ved kristne Menneskers religiøse Følelse, det er dem, der saares, og fra Kir-

kens Historie vil den højtærede Justitsminister saavel som vi andre vide, at i saadanne Tilfælde kan Modstanden blive meget stærk. Jeg beder Ministeren, om det er muligt, endnu en Gang overveje, om denne Lov skal gennemføres.

Man har ogsaa talt om Pressen, om de Udtalelser, der har været i den, og det er karakteristisk at se, hvorledes Pressen har taget paa det Spørgsmaal; nogle har været afgjort imod, andre har balanceret, andre har været begejstrede for Forslaget, og de begejstrede fører dette Forsvar, som vi ogsaa har hørt før: Naar vi blot faar aabent til Kl. 2, skal Smugkroerne nok forsvinde. Det er der nu ingen, der tror, og forhaabentlig tror Bladene det heller ikke selv, men jeg læste en Udtalelse for et Par Dage siden — og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg læse nogle ganske faa Linier deraf — i et Blad, som hedder „Ekstrabladet“, hvor der er brugt et Ordvalg, som jeg synes ligger under det almindelige Lavmaal. Der skrives saadan om Justitsministeren:

„Det er et kedeligt Uheld, Hr. Steincke her er kommet ud for, men det er hans egen Skyld — han, som selv mener at være klogere end de fleste andre Mennesker, burde i Forvejen have forstaaet, hvordan Landet ligger i Danmark, saa snart der er Tale om at pille ved Helligdagslovgivningen.“

Jeg kan ikke gøre de Ord til mine, Udtalelserne staar for Bladets egen Regning, men jeg vil dog gerne sige, at i en saglig og stilfærdig Forhandling, som jeg ønsker, vi skal have om dette Spørgsmaal, bruger man ikke saadanne Udtalelser.

Nu er min Tid omme, saa jeg maa slutte for denne Gang; jeg vil gerne sige det saadan: jeg vil gerne herfra, som jeg gjorde ved første Behandling, opfordre de Institutioner, som har protesteret mod Loven over for Folketingsudvalget, til at gøre det samme ogsaa i Landstinget; saa er der en Mulighed for, at Forslaget aldrig bliver til Lov.

Jensen (Gørding): De Foreninger, der vel, naar alt kommer til alt, har foranlediget, at den højtærede Justitsminister har fremsat det foreliggende Lovforslag, kan vel næppe have gjort dette af ædruelighedsmæssige Grunde. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at Alkoholforbruget vil forøges herhjemme, naar Forslaget nu snart bliver til Lov. Den store Arbejdsløshed og hele Tidens Mentalitet synes mig langt snarere at kræve en Udvidelse af Helligdagsfreden end